

BOEKBESPREKING.

Essentials of Operative Dentistry" by W. Clyde Davis, M. D.,
D. D. S.

Professor of Operative and Clinical Dentistry and Dean of
the Faculty, the University of Nebraska, College of Dentistry.
Third revised Edition.

In de voorrede van de derde druk van dit werk zegt de
schrijver dat deze nieuwe druk juist verschijnt op een tijdstip,
dat enkele onderdeelen van de operatieve tandheelkunde een
geheele wijziging ondergaan. Dit heeft hem genoodzaakt zijn
boek van a tot z nauwkeurig te herzien en in overeenstemming
te brengen met de nieuwe heerschende meeningen.

Bij het doorlezen heb ik hiervan evenwel zeer weinig gemerkt,
mijns inziens veel te weinig. Van iemand, die behalve D. D. S.
ook medisch doctor is, had ik bij deze nieuwe uitgave in elk
geval iets verwacht over de wortelkanaalbehandeling in ver-
band met de „focal infection". Dit onderwerp wordt zelfs in
zijn boek niet aangeroerd.

In het hoofdstuk over pulpabehandeling las ik o.a. de volgende
zinsnede: „But at the present time the removal of a pulp is
attended *with such universal success* that the capping of exposed
pulp is unwarranted". Een dergelijke zin hadden we een tiental
jaren geleden in onze optimistische zelfvoldaanheid kunnen
schrijven; nu zou niemand onzer, die de literatuur van de
laatste jaren ook maar eenigszins heeft bijgehouden, het in zijn
hoofd krijgen een dergelijke opmerking te maken. Men zou even
goed kunnen beweren dat het toch zoo heerlijk is, dat we
tegenwoordig in zoo'n rustigen tijd leven. Trouwens de geheele
pulpabehandeling wordt in dit werk zeer stiefmoederlijk behan-
deld. Over pulpaamputatie wordt zelfs niet gesproken. Waar
deze methode in Amerika tenminste bewust niet wordt toege-

past, zou men toch verwachten, dat in elk geval het bestaan er van wordt genoemd en de fouten werden aangetoond. Niets van dat al. Er wordt niet eens de raad gegeven, wat gedaan moet worden indien we veronderstellen, dat nog een gedeelte pulpaweefsel in het kanaal is achtergebleven, 't welk onmogelijk is te verwijderen.

Laat dus de bespreking van de pulpa-behandeling veel te wenschen over, met meer zorg wordt de caviteit-preparatie besproken; systematisch worden de verschillende carieuze defecten behandeld en de preparatie der caviteiten voor de verschillende vulmaterialen gedemonstreerd. Mooie fotografieën van caviteiten, geprepareerd in tandvormen van gips geven een duidelijk idee van de bedoeling van den schrijver. Hetzelfde kan niet altijd gezegd worden van de tekst. Van elk technisch woord wordt eerst een definitie gegeven; zoodat ieder nieuw hoofdstuk begint met een reeks definities. Het lezen van het boek wordt daardoor dikwijls onaangenaam; te meer daar de schrijver in zoo'n definitie dikwijls meer zegt dan noodig is, waardoor hij reeds op de bespreking van het onderwerp vooruitloopt.

Het hoofdstuk caviteit-preparatie b.v. begint met een definitie van caviteit-preparatie, die aldus luidt: „Cavity preparation is that term applied to those mechanical procedures upon a tooth, looking to the making of a filling, as well as those changes and extensions necessary to resist stress and prevent a recurrence of decay”.

Davis heeft geprobeerd vooral systematisch zijn stof te verwerken en hoewel dit natuurlijk ook zijn goede zijde heeft komt het me toch voor, dat bij eene bespreking meer vertellenderwijs de student gemakkelijker den inhoud in zich op zal nemen. Wat caviteitpreparatie en techniek van het vullen betreft is deze inhoud in 't algemeen goed en de student zal bij zorgvuldige bestudeering en nauwkeurige practische toepassing van het geleerde veel kunnen opsteken. Toch zou ik niet graag zien, dat hij alle raadgevingen ging opvolgen. Zoo adviseert Davis bij molaren met afgesleten kauwvlakte, deze nog ongeveer 1 m.M. meer af te slijpen en dit weggenomen gedeelte door een gegoten

goudvulling te herstellen, waarvoor de verankering meestal gezocht moet worden in de pulpakamer, voor welk doel de pulpa moet worden gedevitaliseerd. Dit m.i. onnoodig opofferen van de pulpa lijkt me toch als regel niet aanbevelenswaardig.

Bij de bespreking der silicaatcementvullingen adviseert Davis ook de prophylactische uitbreiding der caviteitswanden. Waar silicaatcement dikwijls slechts tijdelijk den tand goed conserveert, is toepassing der „extension for prevention” bij het gebruik van silicaatcement volgens mijne meening overbodig. Ook de mogelijke schadelijke inwerking van de silicaatcementen op de pulpa wordt door Davis niet genoemd, hoewel over dit onderwerp alleen eene uitgebreide literatuur bestaat.

Het viel me verder op, dat Davis als hoofdbezwaar tegen gegoten goudvulling noemt: „het moeten afdruk nemen van de caviteit met was”. Het is volgens hem heel moeilijk om te voorkomen, dat niet een spoor was aan de caviteitsrand achterblijft, waardoor dan later weer een hiaat tusschen vulling en glazuurrand zou ontstaan, wat secundaire caries tengevolge kan hebben.

Dit heele bezwaar van Davis lijkt mij vrijwel denkbeeldig. In ditzelfde kader past de opmerking dat een vulling slechts gelegd mag worden tegen „freshly cut cavity walls”. Is b.v. een caviteit geprepareerd en komt ze in aanraking met het speeksel, zoo is het volgens hem noodzakelijk opnieuw een laagje tandbeen en glazuur weg te nemen, alvorens men de vulling legt. Het komt mij voor dat we met onze medicamenten ook in elk geval kunnen bereiken, wat Davis slechts op deze manier meent te kunnen doen.

Het frappeerde me, dat volgens den schrijver de toepassing van de centrifugale kracht ons in staat stelt de beste gegoten goudvulling te krijgen. Waar ik in andere Amerikaansche werken de Taggart-methode als de eenige juiste methode genoemd zag, verwonderde me deze voorliefde van Davis voor de centrifugale kracht bij het gieten wel eenigszins. In het hoofdstuk over gecombineerde vullingen miste ik de combinatie goudporcelein, terwijl de combinatie goud-silicaatcement vrij uitvoerig besproken wordt. Bij de bespreking van porceleinvullingen

zijn de illustraties aanmerkelijk beter dan die in de vorige druk, welke aan duidelijkheid nogal iets te wenschen overlieten. Dit is dan ook m.i. de grootste verbetering in deze nieuwe druk. Als zoodanig kan ten minste niet gelden de vervanging van den appendix, die in de tweede druk bestond uit een afbeelding van de verschillende te gebruiken instrumenten met een schema voor de phantoomcursus, door een appendix, waarin, zeer in het kort, de histologie van den tand wordt besproken. Vooral het totaal ontbreken van platen in dit aanhangsel maakt eigenlijk deze appendix geheel overbodig. Een student, die de histologie van den tand kent zal hier niets nieuws in vinden, terwijl de student, die van de histologie niet op de hoogte is door het bestudeeren van dezen appendix niet veel wijzer zal worden.

We vinden verder nog een hoofdstuk over extractie der permanente tanden. Het viel me op, dat de schrijver voor extractie der ondersnijtanden de bajonettang gebruikt, waarmee wij gewoonlijk de radices der bovenmolaren verwijderen. Overigens geeft me dit hoofdstuk geen aanleiding tot opmerkingen.

Als slotconclusie zou ik willen zeggen, dat, vooral wat het technisch gedeelte der conserveerende tandheekkunde betreft, het boek zeer zeker verdienste heeft en de student er bij nauwkeurige studie veel uit kan leeren; wat evenwel het medisch gedeelte der conserveerende tandheekkunde betreft, is de schrijver zeer oppervlakkig en geeft hij geen blijk op de hoogte te zijn van wat in de laatste jaren op dit gebied der conserveerende tandheekkunde gepubliceerd is.

J. W. SWITTERS.